

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

PLA SEN TA

Asuman
Susam

şir

ASUMAN SUSAM

İzmir doğumlu. Ege Üniv. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü bitirdi. Aynı üniversitenin İletişim Fakültesi Radyo TV Sinema Anabilim Dalı'nda yüksek lisansını tamamladı. İlk şiiri Milliyet Sanat Dergisi'nde yayımlandı. O günden beri şiirleri, edebiyat incelemeleri, makaleleri, sinema yazıları çeşitli dergi ve ortak kitaplarda yer almakta. 2016'da ilki sunulan Ruhi Su şiir ödülüne *Kemik İnadı* kitabıyla değer görüldü.

Şiir:

Bir Unutuş Olsun (Piya Kitaplığı) 1995

İhtimal Ki Aşk (Piya Kitaplığı) 2001

Susunca Sen (Şiirden Yay.) 2008

Dil Mağarası (Everest) 2012

Kemik İnadı (Can Yay.) 2015

İnceleme:

Yangın Yıllarından Nidâ'ya Ahmet Telli Şiiri (Everest Yay.) 2010

Toplumsal Bellek ve Belgesel Sinema (Ayrıntı Yay.) 2015

ASUMAN SUSAM

PLASENTA

Yayın No 1791
Türkçe Edebiyat 706

Plasenta
Asuman Susam

Kapak tasarımı: Emir Tali
Sayfa tasarımı: M. Aslıhan Özçelik

© 2018, bu kitabın Türkçe yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Ekim 2018

ISBN: 978 - 605 - 141 - 892 - 6
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI
Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

İÇİNDEKİLER

SES

Füsunkar	9
Şenbilginin Delisi	12
Ses	15
Silinirken Ben	18

ZOR

Yüzyüzeyken	23
Zor	26
Meryem'in Esrarı	28
Yalancı Tarih	30

ÇAĞIRAN

Çağiran	35
Aşınma	37
Henüz Söylenmemiş Olanlar	39
Yeniden	41
Yokluğunda	43

PLASENTA

Plasenta I	47
Kapan	50
Melek Çoğalması	53
(K)hora	56
Plasenta II	61

DOLANIK

Ses Bedenden	67
Tashih	71
Dolanık	74

ses

Müzik!

**Dalgalar mı, atomların dizilişindeki düzenin benim
atomlarımin dizilişiyile çakışması mı!**

**Hâlelerin eş düşmesi mi! Olanaksızlığın paylaşılması
mı! Bir şey işte!**

Nilgün Marmara

**Kökünü anyor yeryüzü, suya küçülüyor
armonisiz bir müziğe doğruyum
ses atomları izimi sürüyor
kimin rüyasına yakalandığını bilmeyen
durgun beyazlık... düşünüyorum
ellerimle düşünüyorum artık
aklımin endişesini bedenim oyalıyor
ten büyük cümle
sen bunların hiçbirine aldırımıyorsun**

karınca yuvalarını gözlüyor, uzun yürüyorum
anlamaları eksiksiz okumaktan,
rahatsızım, bu sezgi açıklığından
yeraltı canlılarına yüksek perde
mezar önlerinde şarkı söylüyorum
ses göğe yükselsin anlam insin en dibe
girdiğin mağara seni uzaya çıkarabilir
şimdi sen dur, diyeceklerini hemen deme

sedir ağacının kabuğunda dilim
eşikaltı duyuşlara yakalanabilmeli insan
dokunarak işitiyorum arzuyu, akan özsuyu
herkes bilir
sessizlik koridorlarından geçer füsunkâr ses
görünürlüğümüzü eskitir bizim

hizasız dağılsa ya bir Stravinsky çılgınlığı
geçelim gürültüyü, balinalara gelem
yankılarımızda mavinin öfkesi öyle yüksek
ölümün elinden kurtarılmış saf zaman
yenil bir tek yas çılgılığına
ebedi mağlup, doğaya gecikensin

beyaz su, göz gözeyiz gözlerimle
sayıklama ve sıyrık sustukça çoğalan
sen bil de söyleme sır seste
direnmeyi görünür kılabilir
dil yetmiyor, ama çılgılık!

**Şölen ateştir demiştin
hara düşen böcek çıtırtısı
masadaki eksik tabak
dökülen bir avuç tuz üstüme
sıvılarımı kabuğum tutar
cız'ım cızz**

**muselerin şarkısı, sirenlerin susu
anlatamaz beni bunlar
gövde dertop
bir ke-ke-me ruh
çekilmiş inine inmeler içinde
bana bir cadı çığlığı gerek
ciğer delen ulumalar
acı nasıl da hemen bulmuş gerçeğini
koyduysan bul ölümü de öyle bıraktığın izbede
yoklamayı bırak kibir bulaşığı kendini
kuğu değil bir kurguyuz hepi topu**

---

1 İncipit parodia(Şenbilim)

arayıp durdum çoktan bitmiş huzuru
gözyaşsız bir göze dönüşmenin kederiyle
hayvanını sakinleştiren dalgın bir el düşün beni
kurtuluş yok özgürlük yok diyene
yırtık bir kahkahayı tükürmeli

en iyisi karnaval olup katışmak akışa
dipten getirdiğim çamuru unuttum ağzımda
yüzde, yüzeyde yan yengeç adımıyla
tek duralım çok ses olalım diyen arzu
organizebirsuçşebekesi birserikatilsin

şölen ateştir diyen, gördüm seni
fırtına'yım
şenbilginindelisiyim
aynayım, aynadaki senim ben.

Kelimelerle dolu ağız hiçbir şey anlatmıyor
kafatasını sıyrıp geçen delilik kelimeli ağız
kopmuş bacak eksiğini ağrısında arıyor
dalgınlığında yekiniyor öyle işte
kopuğunu oyulgana oyulgana
dikiş paysız
rüyasız bir ZORDan oluyor insan

AKIŞI HEPİNİZ YANLIŞ ANLADINIZ
ÇAĞ MITİ, ANTİ-OİDİPUS
ŞİZÖİD KEKEME
VE DİLDİR VE YASADIR VE YİNE VE YİNE

organsız bedenler, ucubeler
ölümüne kullanışlı şimdi protezler
birlikte, beraber, bir arada
nüanslar meydan kurmaz
kurtarmaz kimseyi, çatışmıyor hafızalar

ne zaman kendinden alçalarak çıkar(SIN)
ki bu kötü değil, çekirdeği görmektir
insan olmayana yaklaşmak iyidir
vahşide saklı saflık, atların su içişinde
anlaşılmaz olan, kurt nefesinde

ORADA

sınırlar siliniyor sönüyor anlam
kelimeler saçılmış çayrlara
kaybolmuş varlık
akıyor kan aradaki boşlukları doldurmadan
orada
zehirli otları öğreniyorum nehir insanlarından

evini, mukaddes toprağını koruyan ceberut
yasanın dışına çıkamazsın SEN
benim ağzımdan taşıyor dünya
bazen fısıltı, çığlıklarla
hadsizliği denemek arzum
dünyayı okumak bir şey
yazmak...
kes yapıştır zorlu montaj
SENin dilinden ne varsa atıyorum dışarı
elimde kalan ses.

**Bedenimdeki izler... hepsi sonradan
hayvanlanımı kışkırtıyor acısı
unutarak geçiyorum kendimden
bir suyun dinlenmesi
hiç görmediğim bir şehirden geçer gibi
kapıların düşürürken üstüme sınırlar
sözcükler de yeryüzünden çeker elini
deliliğe gecikmeden ölmeli**

sessizliğin mimarı anılar
kusurlu, kesik, eksik
çobanlı şarkılar değil
güvenilmez sisli gün içe akan
bir hayat nasıl oluyordu salt gürültüden
saf zaman, kayıp zaman, geçen zaman
gitmekler zamanında herkes geçici
saklanmasın esaslı düşüşler, gücenklik anları
dökülsün hafızada ne varsa kristalleşen

unutmak zafiyetiyle yorgun değil daha
ninni mırıldanıyor mezarlıktan geçen çocuk
melekotları, anılar, dikenler arasında
endişe eşiklerinden atlamaya hazır
ölüm ensemblemizden öpüyor, sonra soğuyor ten
o bunu daha bilmiyor
iç ses diyor: ardına bakma, ses arama sakın
hatıranın in merdivenlerinden
çürümenin hücumlarına karşı su yolları aç
köksüzlüğü anlamak olsun gayretin

hatırlamak mekânsız bir kayboluş
belirsiz, karanlık, parçalı
öz mü özne mi kalır bu BEnden
siliyor kendini beyazlığını unutan el
rüyasına sızıyor rüzgârın kuma söylettikleri
dünya bir gezinti yeri
ama insan...
kim ondan daha korkunç olan!

ZOR

yüz yüzeyken

Benim yüzüm benim dışarımdır.

Agamben

**Yüz yüzeyken duyduğum sütün akışı
aramız ılık, akış aramızda
ilk an, yüzden ibaret
sendeyim büyük metafizik kapı**

bana yüzünle geldin
açıktayız, açıklıkta
yüzümden duy beni
tepeden, dik ve sert
bakış altında, azap çemberinde
bilmediğimsin, tehlikeyiz
ışıldıyorsun, bazen karanlık
konuştukça oluyorsun
dilden yapılma, dilde zuhur eden. SİN.
Biz Diyor Biz Dünyanın Yerlileri
Barbar Kanımızla Sulanıyor Düş Tarlaları!
ele geçiriyorsun beni hakikat gibi
yanılıyorsun
kat yerlerimden acıyorum
sana saklanıyorum, açılıyorum sende
ifşayız

ışığında yürüyoruz birbirimizin
karanlığımızı örterek, gölgeye dönüşerek
ırmaklar yaratıyoruz çakımından
arkasındaki boşluk ne gözlerimizin
yüzün gizlenme yeri
utanç sığınağı, hayasızlığın evi
huzursuzsun
açığa vur, aşikar et öfkeni
kapat gözlerini, sil beni
izin ver ya da geçeyim boşluğundan
dil böbürlenir, tükürelim dili
tümseklerim, kıvrımlarım, kuytulanım
vahşetten kaçan kırılgan
unutulur şeyler, hatırlanır
bakış elverir, ele verir

yüz varlığını adınla çağırır sonra.

zor

sende köklenmek zor dünya
kesikten, dikişten, lekeden bir hafıza
izleriyle kuruyor haritasını beden
dağıl, sarsıl, kus ve temizlen
yine de kurtulamazsın
bu yabancın BENden

temas; büyük açıklık ve mahrem
kaybın peşinde boğularak elemden
sonsuz arayış ertelenmesi yasın
her şeyi bilen konuşkan su
göçebedir
dili, imkansızlı hatırlatsın

varılacak bir yer mi var?
unutulmuş bir yurtluk önümüzde genişleyen
çağrıldım, geldim
emin miyiz BENden?
kapanmadan kendinde, çekilmeden kendine
işaretler bırakıyor, tanınmak istiyor o

bu iz sürücüler... atlatıp onları
unutturup onlara o kök-kitabı
bir iç hazırlıyorum, bir BEN yatağı
suyu, kaktüs ol, tut içinde
çölü tane tane ayınyorum
derimi etimden etimi kemiğimden
hiç kullanılmamış korkunç bir yeni
deniyorum - bir mutant- kendimde.

Tahtakurtlarının kıpırtısıyla oyalandım bir süre
yağmur gibiydin
uyanış ya da kutsal kaynak
bitince kurtulacak mıydık geçince unutacak
duvara konuştum hayaletimgelerle bunları
beyaz zambak açtırdım akciğere
filizlerime tutuna tutuna ayaklandım
derindondurucu matematiği yaptım
cesetler için, tanrı sesi aradım

bir dağın iç geçirmesi olayım
tomurcuk gürültüsü... dedim, deneye açtım
milyon yıl önceki anı, uzaydan koparıp aldım seni
yok geçmiş, yok gelecek, insan şimdi
sürekliliğin fısıltısı duyulmuyordu
sayfayı ben çevirmiyordum

yağmur gibiydim parçalı ben
kimin sana konuştuğunu nereden bilecektin
dayadım kulağımı toprağa duyulmayı işittim
bütünlüğünü koruyamamıştı ölümler
baba beni neden terk ettin, diyordu oğul
ben ruhuma işledim
etinde büyüttüğü sessizliği Meryem'in
yağmurduk
dünyayı mütereddit adımlarken
ateşin çaldığı nefestik havayla uyumlu.

Rüzgâr neleri titretti kim bilir kendine getirmek için? Ben geçmek üzereydim kendimden. Suyu düşündüm. Bulanık ve kirli olanı. Su. Bataklıkta çamur yataklarının gizli yaltaklananı. Çevirdim başımı dağa baktım. Gölgesi heyula, heybetli sükûnet yeryüzünün zehrini emiyordu türlü otlardan. Dağın dik alnına çatılmış çamlar uzaktan sırtı yüklü, boynu eğik askerlere benziyordu. Belleğim hayatbilgisi kitapları kadar eski. Düşündüm yeniden saf ve billurdan olanı. Hayali geminin dümencisi, düşlerimi revnaklı defterlere yaz. Aşıkların bilsin bir seni. Beni...? Kim bilecek durmadan değişeni? Bedenimle aramda rüzgâr var yalnızca. İstedğinde akabiliyor bu katılık. Ahşap merdivenler biri çıkarken gıcırıyor hep. Uzun zamandır görmediğim biri. Çıkıp gelmesin mi? Gelmesin! Bir kez daha. Düşündüm durgun olanı. Derin, soğuk, tekinsiz. Gölün dibindeki taş da akağacın üstündeki karga da benim. Vakanüvis. Kazı unutkanlık duvarlarını, onlar da dönüşmeden utanca. Boşver ya da. Unutalım, çayırlarda otlayan Nictzsche'nin inekleri gibi her şeyi.

Nehir! Ne ölüme ne hayata; zamana adanmış kendini. Aşındır beni su, yıka teker teker her kolunla. Katlanımın içine sız. Kanımdan hızlı ak. Kurtar yalancı iyimserlikten dünyayı değil, beni. Boğazlanan hayvanları izlediğim bu dışyapım bir belgesel. Sorarlar bizi bize elbet, helâl midir bunca yediğin? Yedeğin var mı senin? Şarj aletimsin benim, Romeo'msun. Etini canım çekince av olan avcılar giriyor düşüme. Ceylan ürperti değil, güçtür. Yorma sen kendini. Ben fakat, nerede yoruldum böyle, arada anımsat. Sırtım. Böyle hep duvarda mıydı? Duvarın çatlakları ezelden ebede böyle oynak, zik zak uzanmakta mıydı? Baygın ful². Çevirip başımı dağdan, düze bakınca gördüm seni. Nezaket miydin, nezaket mi bekliyordun belli olmuyordu buradan. Uzaklık kokuyordun. Küstüğünde anlaşılan bir iç taşıyordun.

Metaforlar çok yorgun, ylgın ylkılar gibi hapsolmuş vadide. Benjamin'in İspanya sınırını gibi yatıp uyuduğunu hayal ediyorum. Kaplanımsın. Tersine tarayacağım tüylerini, karşı-tarih gibi seveceğim seni. Sonbakış gibi duracağım karşıda. O melek, o melek değilsin sen. Değilim ben. Ay yükselirken yükseltir. Bulunmaya gelmiş hazineler. Ben bir tesbihböceği hayretiyim. Şarteli indir gitsin. Eskidikçe farssın gotik acun. Issız da değilsin.

çağırın

Olacaklardan habersiz bir an tedirginliği
gücü toynaklarında bir antilobum karşınızda
su kıyılarına çağrılan saf kahraman
herkese öğretir bunu hayat
timsahların ölüm dönüşünü
hiçbir avuntu yetmez bana
ikna edemez beni dünyada kalmaya
şeylerin içinden geçebilmesi seslerin
bir torbaya sığdırılabilir dünya
kırlan hafızası kaybedilenlerin
kuyulardan ruh inlemeleri sızar
bir toplu mezar üzerinde bilmeden
hayata kadeh kaldırmış olabilirim
belki bunun hissizliğidir
kasıklardan kalbe doğru için çekilmesi

kanımız aktıkça yağımızdan
korkup kaçan kim alacakaranlıktan
gövdesinden çatlayan ağaç da
toprak da açıyor bize kendini
yazı çağınıyor akmürekkeple
yazmaya kopacak kıyameti
korkusunu ölümün, itiraf edilemeyeni
siliyorum önce sabahtaki lekeyi
güzayini oluyorum, yağmur şiddetlendi

tek görkem ölüm, doğru söz arar
bitmiş bir atın gergin karnında
kurtlar sinekler...

**Hevsel'den doğru baktım sana
derinliği en iyi kuş bilir
mırıldana mırıldana yarattım bu dili
aşındırdım, sustum sonra
üzüm salkımdım, saçıldım
yüzeydeydim, gezentiydin
çoktum bulunduğumda
üzüldün mü sen olmuşlara olmamışlara
beni hiç tamamlama
kanadını aç, kal anda
yokmuş kadardım
hiçten çok hepten azdım
sen havalandığında
burayakadarmıştaydım
cahil bir taydım ben de bir vakitler**

sevdiğim şairler jest bilmez
poz vermezdi mahcuptu gözleri
boşlukla susandılar
içe konuşan ilkelmiştiler
fark etmemiştim daha bunları
ağız bir sen'e konuşurken
göz kulağa el ayağa
konuşmaktaymış da
yazı bedenle bedene yazılanmış
sesime dokunabilirsin

uğultuymuştum ormanda
iç çekiş, kendinden geçiş
tuss cadı dilinde
nazarotu civanperçemi sankantaron
denizden gelen şaplak
deli kahkaha
sert kaya sivri kaya yoz kaya
utandın mı sen söylediklerimden
vazgeçip söylemediklerimden

su zambağı su sümbülü mavi süsen.

henüz söylenmemiş olanlar

İçteki hasanı bilemez uzaktan bakan
sürtünür gövdelere yabanın sesleri
kurt kederi dünyanın gözleri
sabahı öldürmek zor dışarıda kalana
ısıtsın ayaklarımı ezilmiş otlar
hepsi geçti desin bana biri
derin uykular biriktirmeli ayrılıklara
imkansızda eğleşen incinmişler için
boş kır evleri tutmalı bir kenarda
salgının nedenlerini tartışırken orman
güzellik hoşnutsuzluğuyla yekinecek besbelli

kadınlar uçmanın peşinde, arkadaşlıklar yırtıcılarla
endişe sürekli kızıkardeşlerin en genci
uyukları sızlatır, çıtırtısını duyurur aşkın
boşluk açmaya yarar içerden yanan ateş
her şey örtük ve ortada kendini öğüten
zamansız varlık, düşünen bir pıhtıdan büyüdün
hayattan sonra herkes yerle yeksan
zar duvarları aşalım da hakikat görünsün

ağzının şiddeti senin henüz söylenmemiş olanlar
gecelerde hiç kapanmayan elin
ölçüye gelmez övgüsü avcunda yazılıp silinenlerin
hiç konuşulmamış bir dil aramızda
değil mi ondan düştüm, o onarsın bizi beklerim.

yeniden

Şiir çıplak bırakır
yoksa nasıl duyulur dünyanın teni
sarmaşıklara, kırbitkilerine dolanıyorum
bu, size görünmeye yeter
kuşlardan öğreniyorum konuşmayı yeniden
sindirim en hassas yeri sistemin
gaga, yutak, kursak ve taşlık
çamurlu sözcükler kusuyorum sürekli
siklon B, kansız ölüm
ağaçlar yeşerirken ölmeye yürüyenler vardı
alacakaranlıkla doluyordu dolmaz sandığım boşluk
tekildir, kolektif hatırlamaz hafıza
özne miyim nesnesi mi kimin
sesimi bozuyor bu iç çatışma

başarısızım şimdilik doğa derslerinde
susmakta iyiyim fakat gölle göz göze
bırakmakta kendimi bayır aşığı
parça parça ve paramparça
bütünden iyi miyiz faydalıyız bile belki
döne döne iniyoruz uzayzamanın merdivenlerini
duyuluyor ağaçlarda, hayvanlarda ve suda
yetim çırpınışları ebedi yenilginin
ben rüzgâr olmak istiyorum
içinin katlarını havalandırmak
yalayıp geçmek seni
kuzey ormanlarından güney denizlerine
sürekli gitmek aklım benim

kararsız an
özlüyorum muğlâk bir seni
hatırlar gibi yokluğun bilgisini
bir bozkır düşünüyorum kendimden
köpük gibi sönüyor
düşüyorum aranızdan
kendime doğduğum yerde
ölümü kamaştıracak kadar güzelim.

yokluğunda

**Sen burada yokken bir zaman
Sokrat iniltili baldırana döndüydü dünya
sana açılan doğruluk vadisiydim
ilk bunu hatırladım yokluğunda
bileklerindeki hayali kesikleri
sayısızca öpüp yaladıydım
akan kanın durmayan kanın
tuzlu muydu benimkinden
geniş miydi damarların
hızlı mıydı akışın
sinirucu iltihabı merkezsiz bir acıydım
olanlara ve sana dair konuşurken**

tekinsiz, ölüm gölgesi, kırılgan
neydin sen
incitmek için uzun beklediydin
unutmadım
kim ister doğruyu işitmek
güzel söyle yalan söyle dinleyim hep
dünyaya atılmak mı
söz krallığındı senin
senden yeryüzünden yuvadan
konuşarak baştan çıktım
sonsuzluk uğultulu
başdönmeli bir atıktım

sen burada yokken o zaman
başedilmez bir bedenle kalakaldıydım
ıssızlıkta değildim
ıssızın tekiydim
hiç kapanmayacak ara
melankoli, yaşlı yara
dünyadaydım hem değil
ne fark eder şimdi burada olsan.

plasenta

Bir plasenta huzursuzluğu
insan kendini büyük bir iştahla yiyebilir
iç orada başlıyor, dilyoksesvar karanlıkta
khora... böğ böğğ böğğ-ürküler ormanı
babasız gezerken koruda kurtlaşabilir kız mesela

hayata doğruluk
amniyon sıvısı akmasa öyle aşk içinde
anneiçineçekbeni uluması her çocuk
etteki tırnak, derininde kan arzuSU
dil, sınırına gelip dayandığında
tekrar et beni aynı ve başka
ke-ke- keke- keleyerek
cezadır hayat
ya da terk et
güneş ve bahar gider yine gelir
güneşşş vee baharrr giderr yine gelirrr
güneşşş veee baharrr
giderrr yine gelirrr

daha hızlı düşünür ten ısındıkça

tütün çiğnemiş, elma dişlemişliği mi düşünüyorDUR O
midem ekşiyor, aramızda kordonsuzbağkorkusu
sarkastik, ironik, organik
bir şiir teorisi kursam diyorum
bu inandırabilir dünyaya sizi belki
ben inanmam

korkmuyorlarsa delirtmişlerDİR
yüzeydeki tanımsız cisimİM
yenibirşey yok dedikleri kubbealtında
sende ve senle yinelenen tekilliğim
hem tekim, yanılısaması biricikliğin
hemmm tekimmm, yanılısamassı biricikliğinnn
hemmm
hemmm

camî avlusuna bırakmışTİRLar bir ceylan
plasenta uykusu, kan arzusu, beden kalkışması
yutmaya hazır kim bilir neleri
onlardır, ötekine açılmışlar
sabuklarken sen er kişi BUNuyla
ben sayıklayan mevsimdönümü
bir ağtkapanı dünya
kapatılmış, kuşatılmış
kurtuluşsuzların en şeysi...DİR

kalmayalım burada
burada beklediğin YOK!

Gidip asardı kimi geceyarılarına kendini
kimi sabahakarşılara
çevresel adalet mi bekleyecekti
betondan, çimentodan, toprak kusan fayanstan
hiç düşünmeden düşerdi hayattan
cesedi bulunacak kadar yakına
şehri dolaşan bir koku olurdu
ölümü böyle böyle tecrübe etti
ölmeden önce ölünüz'dü
memento mori³
uyardı gerçeğin çağrısına
şehir hayvanı, dünyadan vazgeçerdi

---

3 Ölümlü olduğunu hatırla.

kaybı çengelli aklına
varlığını kendine tercüme eden,
iplerini kesiverse... iveremezdi
bir ağır metal zehir lenmesi
bilmezdi kim içindeki oyukta uyuyan
yası geçirmez derdi yeryüzünde hiçbir derman
nemli sözler söylemeyi bilmezdi
uzundu İsa saçları, boynundan dökülürdü ağrılar
kesiğindeki yara, içine ekilen öteki
yabanıl bedene bırakılan ebedi izdi
bir erozyon beklerdi tahrip gücü yüksek anılardan
otopsiye geç kalmış, arardı sesini çürümenin
mağara dinginliği dolardı dünyanın gediklerinden
ölçmeye gözlerindeki derinliği

kayıp bulunmaz, boşluk kapanmazdı
gedik büyür, kesik zonklardı
boşu boşunaydı, geçerdi günler
sıkıntıdan bir şah eserdi ölüdoğa
saçlarından topuklarına ılık inerti inilti
ses vardı, sözcükler ölsün, tükensindi anlam
sınırdaki kederdi yıkıcı saadet
boşluğun hoş ürpertisi.

ایک کی طبیعتوں کو صومالیہ
ایک کی بجی بیک ندر سماوات
ملکہ کائنات الہ مجتہدین
ملکہ جواب الہ دین

*İki genci mesud eden nedir
Sordum semavattan
Meleklerden cevabı aldım
Dediler ki muhabbettir.*

**Açılıyorum sana bütün biçimlerde
nasıl söylenir bilmediğim şeylerle
ayağımın altında terliyor toprak
dünya olmaya doğru sökülüyor köklerim
andan bir nefes, uzanıp koynuna
duy, karanlıktaki sesi
çıplak vaadler yenilensin
örtünme! hayatın hilesi**

ürkütücü ayın, beyaz dua
öteki tarafım var benim
olmayı arzulayan damlayan kandan
beni kimse durduramaz
korkumu evlad edindim
içimize doğrudur -gökyüzü gibi- şeyler
gönül bulanması, melek çoğalması
dem alsın
muhabbet asılı kalsın
icadlıktan çıksın aşk
vehimlere teğet ve müstakil

sözcüklerden kazarak kendimi derinleştirdim
bir istikrarsız, sürçen dilim
ölüm var diye hayat büyüğü uygun ışıktaki
nedir ki yüzey, senin çorak ülken
yatay kablo ağlarıyla düğümlü
bildirmek istiyor dünyayı
bende görünen, azar zar biten

diijital ufuk, plazmatik ara yüz
şimdide ara beni
eşyaya gizlenmiş hafıza
dip bir zamanmekan
semavattan sor, meleklerden dinle
-o ölümcül susuşlar-
sesleri gör, kuzeyden gelişlerini
yadır yere, bırak suya bedenimden beni
o duyursun bana kendimi
dönelim, kuta yer aç aça
HORA!

I

Başladığım noktaya geldim
döne döne yer açtım kendime
yokluğumu kimse hissetmesin
kalabalıklaştım, eksiğime çalıştım
çok uğraştım
aşınmış sözcüklerin lekesini silmeye
sur dışıydım, hendektim
çevrelendim
yerle gök arasında sıkışan nefestir cesetleriyle

boşluktu, doluyordu biz somuttan söz ederken
ölüden, etten, çürükten
olan bozuluyordu daha olurken
mutlak bir yeni yoktu
her şey ve hiçbir şey arası kurtuluş, kut getiren
hepsi bir aralıkta ULUyordu
yıkıcı bağzılar şeyleri kucaklarken
belki hiç gelmeyecek belki çoktan gelmişti beklenen

içim kendimle böyle konuşuyordu.

Nereye gideyim bilmiyorum
bilmiyorum yerim neresi
büyük adımlarla kendimden çıkıp dünyanın olmak
kayıp bir dilin izinde
döne kıvrnla hatıra oluyorum tene
dil kendini onunla hatırlasın

metafizik dersi: hayat devamlılıktır.

biçimsiz bir şey bu arzuladığım
o hazırlıyor beni yeryüzüne
iliğimden başlayıp kal, demeye
BURADA
zamanı unutturup.

ölümlü hayat bir metafiction

Görünmezlerinden başlıyorum sökmeye
beyaz bir şeysin sen şimdi, şefkatli merhamet
çocukluk dediğin saf vakitleri kendi'nin
(h)oraya
hep bir kalk gidelim hali
var yok arası
döne kıvrıla, yer aç
hayat bu, kut dediğin

BOZGUNCULAR VE GÖÇEBELER
MÜLHİDLER VE ZINDIKLAR
VE DAHİ HURUFİLER
AYAKLANA, BAŞKALDIRA!

Senle ben arasında

tuhaf yabancılik

birleşmek ve ayrışmak

vazgeçmek ve devam

a r a s ı n d a

sende olmayan seninle olan

geçici organ, sonradan atık

yaşamı evetliyor musun

EVETLİYOR musun

grameri sil, seslerden başka icat kur

dil deme ona, dizgesiz

içeriden bir dışarı, dışarıdan bir içeri

bariyer yükü

birikinti, sınırlar

yüzeyin içerisi var mı onu düşün
parmağın kesilmişken şu an düşün
kan seni aşağı çekerken ağırlığınla
nabzınla düşün
bedeniyle gören, tin gölgen
kurulumun tamam mı
kaç arayüzden bu fetüs bellek
uzayan kordon, genişleyen kese
yol bulsun, yol açsın karanlığa
köke tutun
suya gerisin geri
anlamdaki açıkları kapatmak için

evetleyince seni her sabah
ölümünden dönmüş oluyorum
yorulmaz mı ebedi tekrar
ben yoruluyorum
durmadan yeri değişen yokluk
Nietzsche'nin neşesi sen misin?
toprak havalanınca
durmadanyerideğişen

yerine ne,
imgenin imkansızlığı mı?
eskili, yitikli, tekrarlı
yaslı başımla selamlıyorum YENİ başlangıcı

-bekleme yapma, devam et-

evetleyelim mi atan nabızı
bedenleri sayalım mı?
içe çekilen, katlarından kıvrılan
acıdan kupkuruyan
kopmuşbedenparçalıbedebparamparçabedenprotezbedensüzgeçbeden-
şizofrenbedenyaşayanbedenuygarbedenörtünmüşbedengörenbeden-
kurgubedentasarlananbedengörünmezbedendenden

yüzeydeki yıkım
su geri çağırıyor
neşesi kökte diyor
kökten geliyor.

dolanık

Tersten başlıyorum yazmaya
göğeriıyor çelik konstrüksiyonlar
demir filizleri yardımlıyor
gelip giriyorsun içeri
bu nem, toprağın suyunu emen ayaklarımdan
ben değildim, rahmimdi, çağırdı seni
saçaklanma burada yaşanamaz
karbon salınımlı gökler, yüksekler
uçmak yok, düşmek için

dağ içeridedir, yanlış bakış delirtir
ritmi bozma diyor DIŞSES, hizalan
raplayıp rahatlayamıyorum
aritmik, atonal, yolunuzdan
geçip gideceğim, geç'miş olacağım

kar başlamadan git sen de susayaçları donmadan
delilik bu diyeceğin şeyler yapacağım birazdan
psikanalizi paranteze al bir kereliğine
lapsusuma takılma, kekemeliğimde durma
biliyorum çelişiyorum kendimle

bir ayağım sende benim, dönüyorum
sana doğruyum, dikine yorgun
verev sürülmeli tarlalar
DIŞSESe hem deriz: kimyamız tuttu, elektriğimiz iyi
akıl dışına çıkınca zaman yok
yetişmek, telaş yok

bak aynaya
boynuzların baş vermiş, alnın çatlayacak
iç içe geçene dek ONLARımız bekleyebilirim
kar havzası, güzel uyku
öncesinde çok kan akacak

olsun!

Bir yere sığamadığından
ağaç kovukları, kaya oyukları
yol ufalıyor taşları
varlık, tozlaşabilen
gözde kıymık
büyüdükçe bulanık, kaybolur şeyler

gidişleri gelişleri bellisiz bir dikkatdağınıklığı
bata çıka, geçiyor tundralar, savanlardan
dönüşüyor katmerli; saçılmak, açılmak, yırtılmaklık
yokbiryere düşüyor beden
içinden çıkamaz kimse, dışarını soy kendinden
koordinatsız bir bocalamasın
olabilir
söyleyecekleriyle Ben sınırlıdeğişen

tecrit yahut inziva, kronik biryerdelik
sayfanın boşuna kaçak girişleri durdursun
fazlalıklardan dünyayı arındırsın
ben noksanından emsin seni
sen eksiğiyle soğursun beni
hangi arzuyla arzulayansın bunu söyle
gedik açıldı, içim yarıldı çoktan
inip kalktı göğüs hızlıhızlıhızlıhızlıhızlıhızlı
gittiğinde boşluğundan bir oyuk oluşmamıştı henüz

travmaben bilebilemez* bir sene konuşmayı
kendini anakronik bir hata sayıyor
mahsur kalıştır bu, yeryüzünde
hiç kimse kimseyi göğе yükseltemez
düşürür ama silkeler göğün eteklerinden
tuz ölümcül bir katılıktır, bil bunu
gözden değil göğüsten

soğuk bu şiir, temasa izin vermiyor

*bilebilemeze tashih gerekmez.

**Mitoz bölünüyorum eskisinden yavaş
istisnalar istikrarsızlaştırıyor
-bunu söylemesi zor-
grilerden, sinirlerden ölüyorum önce
dün çelişkili ve zalimdi
bugün anlaşılmaz ve rastgele
az konuşuyorsun net ve kararlı
bunu da söyle kısa öz cümlelerle
insan zorunluluk mudur**

**bir kanama başlıyor her yerimden
ağzıma üflüyorsun: bunu şimdi düşünme**

Retinanda kayıtlı dokularım
haritam elinde, sınırlarım değişken
mesafe koymayı unutunca
bedenimde göç başlıyor, yaban acı
öleyazıyor insan, sonra geçiyor
ağzımda hapsolmuş hikayelerim var
paramparça bir öncam kazalardan
yaralar, dikişsizleri, nişanlanımız onlar
only lovers left alive
karanlıkta ve yalnızken
göğüslerimizdeki leke ısıldıyor
dipten, kökten çekirdekten
şiddetli bir rüzgarlı
bir hayvan uluması

İçte, içeride muallakta taşın kederi
uzaktan düşündüm bunu da böyle
boşluklarından senin
izin ver gezinsin, geçitlerini ezberlesin
balina karnında unutulmuş,
bırak öyleliğinden seni sevsin ben
teninden, kemiğinden, iliğinden yürüyüp
sızsın içe, seni bilsin

Derin'deyim: dermis ve epidermis
Avuçiçlerin anılarca ölü hücre
istilacısıyız bedenlerimizin
arterler ve venler
yüzeyde ölüm, dipte kan
greenbox önünde
akıyormuş, acıyokmuş
tasarımharikası, rastlantısız
uçuyor, düşmüyormuşuz
Simülasyon Odası
ölüm bizi ayırana dek
ulusun, uluyor
seninki fil uykusu

Anlattıydı biri bana
Freud'tan Lacan'a sıçramalarla
bir yaydı yaşama ve ölüm içgüdüğü
enerjinin dönüşümü – patlama
başlangıç yoktu, son yoktur
kimin ağırlığı kimin hafifliğine d o l a n ı k
durmadan erkek sesin mirasın senin
kurucu ilkelerindeydin her şeyin
zeytinlerin el uzatması büyürken göğ
ayın kızıl susması
yıkmanın hazzı yükseliyordu bende
geçici körlük, akşamüstü kıyamı
nöropatik-ağrılı
uğultular içinde sesim nerde

Köprücük, kemikten bağ
boynundan konuşkan omzuna
bu, hayat kurtarmak
kemiği kemiğe eti ete alıştırmak
yanıltıcı belleğin ufuk çizgisi
uçmak istekli körelmiş kanatlar
mümkün mü kudretin eksiksiz bilgisi
sırtını dönme
keskin skapulanın kenarları iyi böyle dengede
hiçbir şey mutlak kararlılığa sahip değil

On üç kemik
bir de beni ateşe yatıran alnın
yüzün yüzümle örtünen giz
buzdan, yakan, parçalayan
derimin perdeleri inmeden
kemik görünmeden, ölüm gelmeden
sana bakmaktan incelmiş gözlerimle
delik deşik bu ben
çukurlara can sıkıntısı dolduruyor
#spleen

*frontal, palatinum, nazal, lakrimal, zigomatik, maksilla, vomer, alt-
boynuzcuk, mandibula,,,*

kelimelerden sana taze bir yüz yapıyor
ağzının kapısını açık bırakıyorum

Ses dalgaları saniyede üçyüzotuşbeşmetre hızla...
şimdi bağırısam beni ne zaman duyarsın
sualtında, suyun Nemrutu'nda,
dağ havasına ağıtlar bırakırken
gece çıtırtıları, gaybın nefesi üzerine bulaşırken
avlakta nehir, kısa kesik çığlıklı
bu acıtıyor kulaklarımı
sesimi tekrarla, sesimi yeniden duyur bana

ağzıma kapı koyma

Sandalağacı, şerbetçiotu
burnumun seyirmesinde duruyorsun
rayiha ve ölüm azar azar
okundukça suya ışıkla yazılan
silinecek sökülüp saçılanın dehşeti
buhuru ateştekinin hatıra uyandıran
yarım kalmış bir ayinden hayaletler hortlatan
hepimiz isteriz dokunsun nahifliğimize birinin eli

Kökleri denizi yalayan
Ege rüzgarlı, öte düşü, tatlı acı
çekirdeği fark etmeden açılan
kabuğumu soyan, kendini bana uyduran
demek ki çatlattım seni
ağırlığını silkeledim aldım
bir diş hamlesi, boşalttım acısuyu
bozdum iklimlerin oyununu
kızgın kumdan, topuklarımdan beslendim
yağmurlar, rüzgârlı günler
kış çok yaptı, unutturdu bana kendimi
gece, sabahın olmaya durması
fırtına sağalttı, hiç korkmadım
sıcak soğuğa d o l a n ı k

Işık saniyede yaklaşık üçbinkilometre
bir dalga boyunda soğruluyor koca evren
o avlu gölgesinde benimle oldundu
günbatımında o balonun içinde
bana baktın beni gördün
büyülendiydin o ışık diskinden
uzağında, isimler birbirine karışıyor
bir felaket anlatısına dönüşüyor dünya
sen uzayımın süpernovası
incelen bakışından tut, gözlerimi yenile

ağzımıza koyma kapı!

Anna Carson'ın Sesin Cinsiyeti ve Jeanette Winterson'ın Bedende Yazılı,
"Hücreleri, Dokuları, Sistemleri ve Boşlukları" bölümünden esinle...

şiiir çıplak bırakır
yoksa nasıl duyulur dünyanın teni
sarmaşıklara, kırbitkilerine dolanıyorum
bu, size görünmeye yeter
kuşlardan öğreniyorum konuşmayı yeniden
sindirim en hassas yeri sistemin
gaga, yutak, kursak ve taşlık
çamurlu sözcükler kusuyorum sürekli
siklon B, kansız ölüm
ağaçlar yeşerirken ölmeye yürüyenler vardı
alacakaranlıkla doluyordu dolmaz sandığım
boşluk
tekildir, kolektif hatırlamaz hafıza
özne miyim nesnesi mi kimin
sesimi bozuyor bu iç çatışma

EVEREST

www.everestyayinlari.com

[f/everestyayinlari](https://www.facebook.com/everestyayinlari)

[t/everestkitap](https://www.twitter.com/everestkitap)

[i/everestyayinlari](https://www.instagram.com/everestyayinlari)

